

Ret, naar han siger, at Regjeringen har givet Anviisning paa den Bei, som Udvalget har foreslaaet at slaae ind paa. Her er ikke Spørgsmaal om de Embedsmænd, som skulle afskediges, men om de Embedsmænd, for hvis Vedkommende de nye Lønningslove ville komme til Anvendelse, og naar man i de nye Lønningslove indfører et nyt Princip, er der altsaa Spørgsmaal om at forlige de gamle Lønningsbestemmelser med de nye, der skulle anvendes paa de samme Mænd, paa hvem de ældre ere blevne anvendte. Jeg tror ikke, man kan sige, at den Bei, Udvalget har foreslaaet at gaae, er blevet det anviist af Regjeringen, naar denne har foreslaaet, at man, for at bringe Overensstemmelse tilstede, skulde af Sædtillæggets fluctuerende Scala søge dets Gjennemsnitstal i de Aar, det har været gjældende; jeg tror, at dette er noget ganske Andet, end hvad Udvalget har forsøgt, nemlig yderligere at indskrænke Lønningsstillægget. Jeg indseer ikke, hvorledes det overhovedet skulde være muligt at komme igjennem Overgangstilstanden uden ved Hjælp af den af mig anviiste Fremgangsmaade, medmindre man vil blive staaende ved det subsidiaire Forslag, at lade de Embedsmænd, som nu nyde Lønning efter den ældre Lønningslov, vedblive dermed, saalænge de sidde i Embede. — Jeg kan ikke see, at det skulde have stort at betyde i denne Sag, om det er Rigsraadet eller Rigsdagen, der har vedtaget de paagjældende Lønningsbestemmelser, jeg skal gjerne give det ærede Medlem Ret i, at det var Rigsraadet, og at dette havde et ganske andet Landstthing end Rigsdagen. Dette Spørgsmaal hører til dem, om hvilke der kan diskuteres overmaade stærkt; men efter min Mening er det temmeligt indifferent i dette Tilfælde, thi det er vist, at Rigsdagen gjentagne Gange har sanctioneret den Bestemmelse, der blev tagen af Rigsraadet, og at den navnlig i de sidste Aar ved de militære Lønningslove har vedtaget den Bestemmelse, som Regjeringen har troet, at den uden Risiko kunde fremsætte som den almindeligt gjældende for samtlige Embedsmænd, idet jeg ikke ffjønner rettere, end at der i saa Henseende ikke er mindste Forskjel mellem militære og civile Embedsmænds Stilling lige-

overfor nye Lønningslove. Jeg kan ikke tvivle om, at man vil gjøre dem alle lige Skjel; men det forekommer mig, at man ikke gjør det, naar man vil bortvige fra det Forslag, Regjeringen har bragt frem i Lovforslaget, og viger bort derfra paa anden Maade end foreslaaet af mig i mit Underændringsforslag. Jeg har søgt i denne Henseende at komme Udvalget imøde, og jeg har viist mig villig til at søge en Bestemmelse, der kunde omfatte saavel den ene som den anden Klasse Embedsmænd. Dette er ikke mit Paafund, thi i Regjeringsforslaget er der en Bestemmelse for hver enkelt Klasse, men vil man det, siger jeg, at jeg med Fornøielse skal være med, naar man ikke foreslaaer saadanne Forandringer, som jeg ikke kan gaae ind paa, men naar man vil finde sig i, at de Embeds- og Bestillingsmænd — her er jo kun Tale om Lønninger paa under 1,200 Rd. — som hidtil have havt Sædtillæg, faae lidt mere end Gjennemsnitsbeløbet deraf for de sidste 9 Aar. — At det skulde være en Feil af mig at udtale mig bestemt, hvor jeg ikke tror at kunne vige, kan jeg ikke erkjende. Jeg tror tværtimod, det er ønskeligt, at de Herrer, naar der foreligger et Spørgsmaal som dette, bestemt vide, hvorledes Ministren stiller sig dertil. Jeg skal dog sige, at naar det ærede Medlem meente, at jeg gjorde noget Eignende hver Gang, vil han have glemt, at jeg iforgaars, da der ogsaa forelaa et Forslag, jeg ikke kunde gaae ind paa, erklærede mig villig til at forhandle. Her kan jeg ikke forhandle, fordi man vil vige bort fra Regjeringens Forslag med Hensyn til de Embedsmænd, der hidtil have havt midlertidigt Lønningsstillæg.

Scavenius: Naar man erindrer, hvorledes den sidste Lov om Forbedringer i Lønningsvilkårene for Embeds- og Bestillingsmænd blev til — og jeg har særlig Grund til at erindre mig det, fordi jeg var Dødsfører for det Udvalg, der behandlede den — er det ikke saa overmaade let at forklare sig den høitærede Finantsministers stærke Modstand i dette Dieblif. Forsaavidt man virkelig kunde betragte det midlertidige Lønningsstillæg som en erhvervet Ret for de vedkom-